

Arról beszéltek – gazdagon illusztrálva mondandójukat –, hogy a színház vonatkozásában milyen sajátos eszközökkel bír, és ezeket a különös színházi kifejezésformákat hogyan használja a tánc- és bábművészet.

Nem érdemi okokból maradt ki néhány program: egybeesések és az emberi figyelem korlátai miatt nem vettem részt a „Régi mániám...” című rögzírt-cserén (a Színház- és Filmművészeti Főiskola III. éves dramaturg osztályának bemutatkozásán), az Oidipus történetet feldolgozó beavató színházi foglalkozáson (Mezőtúr, Teleki Blanka Gimnázium), Kerényi Miklós Gábor „Zene és ritmus” című előadásán, „A magyar díszruha története...”-ról Krizbai Judit báb- és jelmeztervező által tartott bemutatón, a Türellem Háza növendékeinek bemutatkozásán. Sajnos nem láttam a 21. Színház a nevelésért „Karnyóné” videó-előadását sem, ez utóbbiról igen sok jót beszéltek. Alkalmam volt viszont már találkozni a Káva Kulturális Műhely József és testvérei előadásával, amit akkor egészen kiválóan éreztem.

Remek alkalom volt ez a színes hétféve – mint egyébként a Marczibányi téren rendezett hasonló összejövetelek mind –, arra is, hogy pótoljuk könyvtárunk hézagait, hogy új szakirodalommal gazdagabban térjünk haza. Sajnáljuk, hogy a tervezett rendezői segédkönyv (Gabnai-Máté-Nánay) még nem lett készen. És igen jó alkalom volt ez arra, hogy a színház sokféleségével találkozassunk, hogy a drámapedagógiával foglalkozók bepillantást nyerjenek a „produkció-készítők” szerelmes mániáiba is. Minden résztvevő nevében úgy gondolom, hogy köszönettel tartozunk a lehetőségért, az ötletadóktól a megvalósítóig mindenkinek.

Házassági évforduló Jászfényszarun...

Trencsényi Imre

...Mondjuk, a tizenkettedik. 1985. szeptember végén esküdött egymásnak örök hűséget Közönség Szilárd és Amatőr Ofélia. A szent frigy – kisebb-nagyobb válságokkal, ahogy ez már a legjobb házasságokban lenni szokott – azóta is tartja magát. A jászfényszarui Napsugár Gyermekszínpad és a Fortuna Együttes 1998. december 21-én ünnepelte születésének 25. évfordulóját.

Hogy ez alkalomból miért ama bizonyos, a falusi lakodalmak teljes szertartásrendjét végigjátszó menyegzőt emlegetjük? Talán mert ez az esemény volt sokak számára legemlékezetesebb fénypontja. Olyan dráma volt, amelynek több száz – vagy talán ezernyi – résztvevője közül 12 év múltán is három- vagy négyszázan ülték végig a Petőfi Művelődési Házban a generációkat nevelő gyermek- és ifjúsági együttesek több órán át tartó jubileumi műsorát. Mind az együttesek, mind Kovács Andrásné ROZIKA becsületére legyen mondva, ilyen-olyan jubileum legalább ötvenként esik errefelé, de a közönség szilárdan kitart a színjátszók mellett. (Nem hiába hívták Közönség Szilárdnak azt a játszó személyt, aki annak idején Amatőr <Mozgalom> Oféliával örök szövetségre lépett.)

Szeretnénk hinni, hogy amíg él Jászfényszarun az a (több) nemzedék, mely Rozikától az iskolában és az ifjúsági (Fortuna) együttesben játszani tanult, addig lesz közönsége, segítője, támogatója e településen az amatőr művészeti és művészetpedagógiai tevékenységnek. E pillanatban talán még joggal is hihetjük, hisz az egykori fortunások (és napsugarasok) felismerhetően jelen vannak a város közéletében.

Voltak esztendőik, amikor jóformán a Fortuna jelentette a nagyközség közéletét. A helyi közvélemény pedig úgy tartotta, hogy az iskolai Napsugár Együttes a továbbtanulás, a társadalmi emelkedés garanciája. Az élet azóta sok tekintetben megváltozott, nem is mindenben előnyére, de Kovács Andrásné életműve sokak szemében még sokáig értéket fog jelenteni. Csak örülhetünk, hogy – úttörő jászberényi drámajáték-vezetői speciálkollégiumai nyomán – több felsőoktatási intézményben, sőt határainkon túl is terjeszti a színházi és drámapedagógiai kultúrát.

Az egykori „amatőr menyasszony” – ma hivatásos színművész – örömmel lép fel újra az első lépéseinek világát jelentő deszkára, de nem csak Csomor Csilla tisztelte meg a Petőfi Művelődési Ház színpadát, hanem a minden ízében városinak ismert művész, Fodor Tamás is szívesen adott bőséges, igényes – és sikeres – műsort (városi rang ide, városi rang oda) falusi amatőr kollégái ünnepén.

Szólni lehetne még az előadóművész utánpótlásról, a régi vers- és prózamondók nyomában színpadra lépő új tehetségekről is, akik közül némelyekről bizonyára még később is fogunk hallani.

Egyetlen kis felhő – egyetlen aggály – árnyékolja be ünneplő örömmünket. Majd’ elfeledtem, születésnapot is ünneplünk: de talán az évek számának nincs is akkora jelentősége. Nagyobb baj, hogy Kovács Andrásné a helybeli iskolában már nem tanít. Akadnak ugyan még tanítványai, akik – például Jászberényben – ellesheték drámapedagógiai módszereit. De van-e rendezői utánpótlás? Nem fog-e ennek híján elsorvadni

Jászfényszaru (a produkciós célú) színjátszás, amely pedig mindig egymást eltető-tápláló testvéri kölcsönhatásban élt az iskolai drámapedagógiával? Mert ha ez bekövetkezne, féltő, hogy a „fiatalabbik testvérke” – ha túl is élné valamiképpen, nagyon megsínylené a veszteségét.

Nem szólva arról, hogy a mindeddig hűséges Közönség Szilárdot is kár lenne éppen most magára hagyni.

Vörös Jolán köszöntése

1997-ben ünnepelte gyermekszínjátszó-rendezői és drámapedagógusi pályájának 25 éves jubileumát a színházi nevelési mozgalom egyik legrégebb és legkitartóbb megszállottja: a hódmezővásárhelyi Vörös Jolán, sokak számára egyszerűen Joli néni. 25 éve működik szakköre, amely a drámajátékos improvizáció eszközeivel építi produkcióit, s ha országos szinten nem is, de helyi-területi megmérettetéseken csaknem állandó helyezett, számos aranyérem birtokosa: rájuk épülnek a pedagógusok számára rendezett bemutató foglalkozások. Hagyományos drámajáték-táboruk is nyolc éves múltra tekint vissza. Nagy sikerük van évről évre Joli néni napközis tábori drámajáték-foglalkozásainak. Úgy tűnik, a gyerekektől meg is kapja az elismerést; a felnőtt világtól, a pedagógus szakmától talán kevésbé. Sokan vagyunk, akik csodáljuk akaraterjét, amellyel kora, romló egészségi állapota ellenére sem mulaszt el egyetlen alkalmat sem, hogy képezze magát, lépést tartson a szakma fejlődésével, megmártózzon az együttgondolkodók, együttműködők közösségében.

Köszöntjük őt a jubileum alkalmából. Kívánjuk, hogy még sokáig lássuk magunk között, rendezvényeink állandó, lelkes résztvevőjeként.

E. N.

Művészetek komplex alkalmazása az oktatásban

alapozó tábor pedagógusoknak (1998. augusztus 10–16.)

A tábor célja, hogy többféle lehetőség bemutatásával mintát nyújtson a NAT művészetek műveltségi területén belül az egyes részterületek (zene, dráma, tánc, vizuális kultúra) együttes alkalmazására, komplex együttműködésre – különös tekintettel ezek önismereti és kommunikációs lehetőségeire.

A résztvevő pedagógusok mindezt saját aktív tevékenységük során, élményszerűen tapasztalhatják meg. Így a tábor jó alapot teremt a műhelymunka keretében folyó további együttműködéshez, valamint az elsajátított iskolai alkalmazásához.

A tábori részvételhez nem szükséges semmilyen plusz előképzettség vagy különleges tehetség. Előny viszont a bármely művészeti ágban végzett tanári munka.

Alkalmazott technikák: aktív és passzív zeneterápia; kreatív mozgás („táncterápia”); drámajáték (drámapedagógia); vizuális önkifejezés; relaxáció

Helyszín: Magyarpolány (Veszprém megye, Ajkától 8 km).

Jelentkezéseket csak korlátozott számban, a 2500,-Ft-os előleg befizetésének sorrendjében fogadunk el.

A teljes részvételi díj: személyenként 7.500,-Ft

A tábort a Közoktatási Modernizációs Közalapítvány támogatja.

Jelentkezni a Veszprém Megyei Közművelődési Intézetnél lehet (8200 Veszprém, Kossuth u. 6. Tel.: 88/429-310)

Információ: Zalavári András

(tel.: 88/426-192, e-mail: drisa@inforax.hu).

